

afskaffelsen af grænsekontrol, fri bevægelighed osv.

Det er derfor ufatteligt, at så mange ordførere har kunnet påstå, at den diskussion ikke hører hjemme i den her debat, men i en helt anden debat. Når det alligevel har været kendetegnet for stort set alle tilhængerordførere, tror jeg, det skyldes, at man godt ved, at her har man et ømt punkt i forhold til den folkeafstemning, vi skal have den 28. maj næste år. Man ved nemlig udmærket godt, at rigtig mange – specielt borgerlig-liberale vælgere – ikke ønsker de her regler. De ønsker ikke Schengenreglerne, de ønsker dem ikke gennemført i EU, de ønsker ikke, at Ministerrådet får kompetence på det her område, og de ønsker ikke det politiske pres, som Amsterdamtraktaten med disse regler lægger på Danmark. Derfor forsøger man at undgå diskussionen og siger, at det er en helt anden diskussion, at den slet ikke hører til her.

I Dansk Folkeparti vil vi modsat gøre alt, hvad vi kan, for at få netop den debat ind i EU-debatten, også frem til den 28. maj næste år. Vi vil gøre, hvad vi kan for at forklare vælgerne – og specielt de borgerlig-liberale vælgere – at stemmer man ja, har det faktisk en sammenhæng med Schengenaf-talen. Så har det den sammenhæng, at grænserne lægges vidt åbne. Det har den sammenhæng, at Danmark ikke mere selvstændigt kan beslutte, hvorvidt vi vil have grænsekontrol eller ej. Det har den sammenhæng, at antallet af illegale immigranter i Danmark, presset mod de danske grænser, vil blive forstærket. Det har den sammenhæng, at den præventive effekt, en grænsekontrol trods alt har, vil være væk. Det har den effekt, at den anbefaling, som G 7-landene kom med sidste sommer, om, at man skulle forstærke grænsekontrollen, er væk for Danmarks vedkommende. Og derfor – også derfor – skal vi afvise den Amsterdamtraktat, som gør det sværere for Danmark efterfølgende at slippe ud af Schengenreglerne igen.

Jeg har tidligere stillet et skriftligt spørgsmål til udenrigsministeren om, hvordan reglerne vil være for, at Danmark kan komme ud af Schengenaf-talen igen efter Amsterdam. Jeg ved, at før Amsterdam er det noget med, at vi har en mellemfolkelig aftale. Det betyder, så vidt jeg har forstået, at Danmark kan bestemme, at vi vil trække os ud af Schengenaf-talen igen, hvis vi skulle få lyst til det.

Men jeg har ikke helt fundet ud af, hvordan reglerne er efter Amsterdam, om det stadig er

sådan, at vi helt frit, selvstændigt og uden indblanding fra de andre lande kan bestemme, at vi vil ud af Schengenaf-talen igen, eller om det er sådan, at Danmark, efter at reglerne er skrevet ind og vi eventuelt, lad os sige efter en 5-årig periode, har implementeret en del af de dér fællesgodssager, stadig væk fuldstændig selvstændigt og uden indblanding fra de andre, uden en regeringskonference, kan sige, at nu ønsker vi ikke at være medlem af Schengen længere.

Jeg frygter, at det er sådan, at vi skal have en regeringskonference, hvor de andre lande siger o.k. til, at vi trækker os ud af Schengen, og at vi dermed også har deponeret vores mandat med hensyn til, hvorvidt vi vil være medlem af Schengen eller ej, til de andre lande.

Da jeg spurgte udenrigsministeren, fik jeg det svar, at det ville blive besvaret i den retlige redegørelse, som senere ville blive tilstillet Folketinget via Justitsministeriet. Jeg har prøvet at kigge i denne redegørelse, og jeg må sige, at jeg kan ikke finde svar på mit spørgsmål. Derfor bliver jeg nødt til under denne debat at stille spørgsmålet én gang til til udenrigsministeren og så håbe, at jeg får et klart svar. Ellers er det et af de spørgsmål – selvfølgelig af mange – som Dansk Folkeparti i den kommende tid vil stille endnu en gang på det her område, men på andre områder første gang skriftligt til udenrigsministeren, og håbe, at vi får svar.

Vi siger selvfølgelig nej til Amsterdamtraktaten af mange forskellige årsager. Schengenaf-talen, de åbne grænser osv. er ét af argumenterne i den sag. Der er allerede under debatten her og den debat, der har været ført indtil nu, efter at Amsterdamtraktaten blev vedtaget efter 1 år og 3-4 måneders forhandlinger, sagt utrolig meget om Amsterdamtraktaten.

Der er sagt noget rigtig, men efter min mening også meget forkert. Tag bare diskussionen om, hvorvidt traktaten er borgerlig eller socialdemokratisk, hvor EU-kommissær fru Ritt Bjerregaard kommer til Danmark og siger: Jamen den er da socialdemokratisk, hvorefter hr. Per Stig Møller som konservativ partifor-mand må en tur til Strasbourg for at få bekræftet af kommissionsformand Santer, at det er da efter hans mening søreme ikke en socialdemokratisk traktat. Det er heller ikke en borgerlig traktat, nej, det er såmænd bare en traktat, får han vist at vide.

Eller tag diskussionen eller illusionen om – som det jo også har været nævnt mange gange i